

Motivele invocate: reclamanta susține că OAPI și camera de recurs au săvârșit o eroare de drept în măsura în care au considerat că mărcile sunt similare din punct de vedere juridic și în măsura în care au concluzionat, *ipso facto*, că există un risc de confuzie în percepția publicului relevant.

A acțiune introdusă la 5 iunie 2012 — Uralita/Comisia

(Cauza T-250/12)

(2012/C 243/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Uralita, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: K. Struckmann, avocat, și G. Forwood, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (2) din Decizia C(2012) 1965 a Comisiei din 27 martie 2012 de modificare a Deciziei C(2008) 2626 final din 11 iunie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE (devenit articolul 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu), în măsura în care reclamantei îi este aplicată o amendă de 4 231 000 EUR;
- anularea articolului 2 din Decizia C(2012) 1965 a Comisiei din 27 martie 2012 (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu) și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe nelegalitatea deciziei de aplicare a unei amenzi, după expirarea termenului de prescripție prevăzut la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽¹⁾, și de reținere a dobânzilor aferente acestei amenzi.
2. Al doilea motiv, subsidiar, este întemeiat pe nelegalitatea reținerii de către Comisie a sumei corespunzătoare amenzii aplicate prin Decizia C(2012) 1965 din 27 martie 2012, inclusiv a dobânzilor, înainte ca amenda să devină exigibilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

A acțiune introdusă la 13 iunie 2012 — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon/Comisia

(Cauza T-261/12)

(2012/C 243/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecia) (reprezentant: A. Krystallidis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluzii

- Acordarea de despăgubiri reprezentând prejudiciul cauzat reclamantei prin decizia nelegală a Delegației UE în Serbia din 23 martie 2012 de anulare a atribuirii contractului „Strengthening the institutional capacity of the Commission for protection of Competition (CPC) in the Republic of Serbia” (JO 2011 S 147) acordat reclamantei în calitate de lider de consorțiu pentru proiectul menționat,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezentul proces.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, pârâta a acționat în mod nelegal acuzând reclamanta de un avantaj incorect față de ceilalți ofertanți, din moment ce acest conflict de interese de care este acuzată reclamanta privește o terță societate care este total independentă, mai precis European profiles SA, iar nu pe reclamantă.
2. Al doilea motiv, pârâta și-a încălcat obligația de a motiva clar și temeinic decizia de anulare a atribuirii contractului, încălcând astfel articolul 18 din Codul european de bună conduită administrativă prin faptul că nu a explicat din ce motiv reclamantei i se conferise un avantaj incorect în raport cu ceilalți ofertanți.
3. Al treilea motiv, pârâta i-a încălcat dreptul de a fi ascultată prin faptul că nu a invitat-o să își exprime opinia cu privire la ce anume poate constitui un conflict de interese încălcând articolul 16 din Codul european de bună conduită administrativă.
4. Al patrulea motiv, pârâta și-a încălcat obligația de a oferi reclamantei acces la documentele care ar putea proba pretinsa legătură ilicită și avantajul incorect în ceea ce privește DIADIKASIA Consortium, în conformitate cu articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

5. Al cincilea motiv, respectivele acțiuni constituie o gravă încălcare a principiului securității juridice și o gravă eroare de drept, precum și o încălcare a articolului 4 din Codul european de bună conduită administrativă atunci când a anulat pe neașteptate decizia de acordare a proiectului către consorțiul reclamantei din cauza unui pretins „conflict de interese”.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2012 — Central Bank of Iran/Consiliul

(Cauza T-262/12)

(2012/C 243/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Central Bank of Iran (Teheran, Iran) (reprezentant: M. Lester, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 ⁽¹⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 ⁽²⁾, în măsura în care măsurile adoptate prin aceste acte normative se aplică reclamantei;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit o eroare vădită considerând că erau îndeplinite criteriile pentru includerea pe listă prevăzute de Decizia 2012/35/PESC a Consiliului și de Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a oferit motive adecvate sau suficiente pentru includerea reclamantei pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a respectat dreptul la apărare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă al reclamantei.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat, în mod nejustificat și disproporționat, drepturile fundamentale ale reclamantei, inclusiv dreptul la protecția proprietății și dreptul la respectarea reputației acesteia.

⁽¹⁾ Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

Acțiune introdusă la 12 iunie 2012 — Schenker/Comisia

(Cauza T-265/12)

(2012/C 243/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schenker Ltd (Feltham, Regatul Unit) (reprezentați: F. Montag și B. Kacholdt, avocați, D. Colgan și T. Morgan, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Decizia Comisiei Europene din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39462 — Tranzit);

— anularea totală și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din decizia atacată; și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Comisia nu a respectat dreptul la apărare al reclamantei, dreptul la un proces echitabil și principiul bunei administrări, deoarece nu a pus capăt investigației la primirea înștiințării că elementele de probă prezentate de societatea Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP în numele societății Deutsche Post AG erau viciate de o serie de încălcări ale legii.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia și-a depășit competența, adoptând decizia atacată cu toate că nu avea acest drept în temeiul Regulamentului nr. 141 al Consiliului din 26 noiembrie 1962 ⁽¹⁾.